

ZÁKON

ze dne 2020

o některých opatřeních ke zmírnění dopadů epidemie koronaviru SARS CoV-2 na osoby účastnící se soudního řízení, poškozené, oběti trestných činů a právnické osoby a o změně insolvenčního zákona a občanského soudního řádu

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

ZMÍRNĚNÍ DOPADŮ EPIDEMIE KORONAVIRU

Hlava I

Úvodní ustanovení

§ 1

Vymezení pojmů

(1) Nouzovým stavem se pro účely tohoto zákona rozumí nouzový stav vyhlášený v souladu s čl. 5 a 6 ústavního zákona o bezpečnosti České republiky vládou České republiky v roce 2020 z důvodu ohrožení zdraví v souvislosti s prokázáním výskytu nového koronaviru /označovaný jako SARS CoV-2/ na území České republiky.

(2) Mimořádným opatřením při epidemii se pro účely tohoto zákona rozumí

- a) krizové opatření podle § 2 písm. c) krizového zákona přijaté vládou České republiky v době nouzového stavu,
- b) mimořádné opatření vydané v roce 2020 Ministerstvem zdravotnictví na základě § 69 odst. 1 písm. b) nebo § 69 odst. 1 písm. i), § 69 odst. 2 a § 80 odst. 1 písm. g) zákona o ochraně veřejného zdraví k ochraně obyvatelstva a prevenci nebezpečí vzniku a rozšíření onemocnění COVID-19 způsobené novým koronavirem SARS CoV-2,
- c) mimořádné opatření vydané v roce 2020 krajskou hygienickou stanicí na základě § 69 odst. 1 písm. b), § 69 odst. 2, § 82 odst. 1 a § 82 odst. 2 písm. m) zákona o ochraně veřejného zdraví k zamezení dalšího šíření onemocnění COVID-19 způsobené novým koronavirem SARS CoV-2.

Hlava II

Zvláštní ustanovení o možnosti prominutí zmeškání lhůt

§ 2

Prominutí zmeškání lhůty v občanském soudním řízení

(1) Zmeškal-li účastník nebo jeho zástupce v občanském soudním řízení lhůtu k provedení úkonu z omluvitelného důvodu spočívajícího v mimořádném opatření při epidemii, které účastníkovi nebo jeho zástupci znemožňovalo nebo podstatně ztěžovalo úkon učinit, promine soud zmeškání této lhůty podle § 58 občanského soudního řádu i v případech, ve kterých to zákon jinak vylučuje.

(2) O prominutí zmeškání lhůty rozhoduje soud, který je příslušný k projednání zmeškaného úkonu a rozhodnutí o něm, s výjimkou opravných prostředků, kde o prominutí zmeškání lhůty rozhoduje soud prvního stupně.

(3) Návrh na prominutí zmeškání lhůty v občanském soudním řízení z důvodu podle odstavce 1 je třeba podat do 15 dnů od ukončení nebo zrušení mimořádného opatření, z něhož plynulo omezení znemožňující nebo podstatně ztěžující učinění úkonu, a je třeba s ním spojit i zmeškaný úkon. Lhůta pro podání návrhu podle věty první však neskončí dříve než 15 dnů po ukončení nebo zrušení nouzového stavu.

(4) Zmeškal-li žalovaný lhůtu k vyjádření podle § 114b odst. 1 občanského soudního řádu z omluvitelného důvodu spočívajícího v mimořádném opatření při epidemii, které mu znemožňovalo nebo podstatně ztěžovalo vyjádření učinit, rozhodne soud na návrh žalovaného o prominutí zmeškání této lhůty a o zrušení rozsudku pro uznání podle § 153a odst. 3 občanského soudního řádu. Pokud žalovaný proti rozsudku pro uznání podal i odvolání a návrhu podle věty první bylo pravomocně vyhověno, k odvolání se nepřihlíží.

§ 3

Prominutí zmeškání lhůty ve správním soudnictví

(1) Zmeškala-li osoba v řízení před soudem jednajícím a rozhodujícím ve správním soudnictví lhůtu k provedení úkonu z vážného omluvitelného důvodu spočívajícího v mimořádném opatření při epidemii, které této osobě znemožňovalo nebo podstatně ztěžovalo úkon učinit, promine soud zmeškání této lhůty podle § 40 odst. 5 soudního řádu správního i v případech, ve kterých to zákon jinak vylučuje. O prominutí zmeškání lhůty rozhoduje soud, který je příslušný k projednání zmeškaného úkonu a rozhodnutí o něm.

(2) Žádost o prominutí zmeškání lhůty v řízení před soudem jednajícím a rozhodujícím ve správním soudnictví z důvodu podle odstavce 1 je třeba podat do dvou týdnů od ukončení nebo zrušení mimořádného opatření při epidemii, z něhož plynulo omezení znemožňující nebo podstatně ztěžující učinění úkonu, a je třeba s ní spojit i zmeškaný úkon. Lhůta pro podání žádosti podle věty první však neskončí dříve než dva týdny po ukončení nebo zrušení nouzového stavu.

§ 4

Prominutí zmeškání lhůty v řízení o výkonu rozhodnutí a exekčním řízení

(1) Na žádost osoby, která v době trvání mimořádných opatření při epidemii zmeškala lhůtu stanovenou k provedení úkonů v řízení o výkonu rozhodnutí, rozhodne soud o prominutí zmeškání této lhůty, pokud k němu došlo v důsledku omezení plynoucích z mimořádných opatření při epidemii, která této osobě znemožňovala nebo podstatně ztěžovala úkon učinit.

(2) Týká-li se žádost prominutí zmeškání lhůty k podání odvolání proti usnesení o příklepu ve výkonu rozhodnutí prodejem nemovitých věcí a postižením obchodního závodu, v němž dochází k prodeji závodu, případně ve výkonu rozhodnutí postižením jiných majetkových práv, odstavec 1 se nepoužije, přešlo-li na vydražitele vlastnické právo; k žádosti o prominutí zmeškání lhůty se v takovém případě nepřihlíží.

(3) Žádost o prominutí zmeškání lhůty v řízení o výkonu rozhodnutí je třeba podat do 7 dnů od ukončení nebo zrušení mimořádného opatření při epidemii, z něhož plynulo omezení

znemožňující nebo podstatně ztěžující učinění úkonu, a je třeba s ní spojit i zmeškaný úkon. Lhůta pro podání žádosti podle věty první však neskončí dříve než 7 dnů po ukončení nebo zrušení nouzového stavu.

(4) O prominutí zmeškání lhůty rozhoduje soud příslušný k nařízení a provedení výkonu rozhodnutí. Proti rozhodnutí soudu není odvolání přípustné.

(5) Rozhodnutí, kterým soud žádosti o prominutí zmeškání lhůty vyhoví, se doručuje osobě podle odstavce 1 a účastníkům řízení. Rozhodnutí, kterým soud žádost o prominutí zmeškání lhůty zamítne, se doručuje pouze osobě podle odstavce 1.

(6) V řízení o výkonu rozhodnutí lze podat návrh na zastavení výkonu rozhodnutí z důvodů podle § 268 odst. 1 písm. a), b) a h) občanského soudního řádu, i pokud výkon rozhodnutí byl skončen provedením během účinnosti mimořádného opatření. Návrh na zastavení výkonu rozhodnutí může účastník nebo jeho zástupce podat tehdy, pokud ho nemohl podat během účinnosti mimořádného opatření dříve, než byl výkon rozhodnutí proveden, z omluvitelného důvodu, který spočívá v omezení plynoucím z mimořádného opatření proti epidemii, které účastníkovi nebo jeho zástupci znemožňovalo nebo podstatně ztěžovalo návrh podat.

(7) V exekučním řízení se odstavce 1 až 6 použijí obdobně. Úkony soudu podle odstavců 1 až 5 provádí soudní exekutor; o žádosti o prominutí zmeškání lhůty k podání opravného prostředku rozhoduje exekuční soud, týká-li se žádost o prominutí lhůty k podání opravného prostředku proti rozhodnutí soudu, nebo v ostatních případech soudní exekutor. V případech zvláštního zřetele hodných se § 57 exekučního řádu nepoužije.

(8) Zmeškal-li povinný v exekučním řízení lhůtu ke splnění vymáhaného nároku podle § 46 odst. 6 exekučního řádu z omluvitelného důvodu, který spočívá v omezení plynoucím z mimořádného opatření při epidemii, které účastníkovi nebo jeho zástupci znemožňovalo nebo podstatně ztěžovalo úkon učinit, a splní-li ve lhůtě 15 dnů od ukončení nebo zrušení mimořádného opatření, z něhož plynulo omezení znemožňující nebo podstatně ztěžující splnění vymáhaného nároku podle § 46 odst. 6 exekučního řádu, vymáhaný nárok a uhradí zálohu na snížené náklady exekuce a náklady oprávněného, vydá soudní exekutor neprodleně příkaz k úhradě nákladů exekuce, v němž zohlední i případné náklady exekuce a náklady oprávněného, které vznikly při provádění exekuce nad rámec nákladů exekuce podle § 46 odst. 6 exekučního řádu. Uhrazením případných nákladů exekuce a nákladů oprávněného, které vznikly při provádění exekuce nad rámec nákladů exekuce podle § 46 odst. 6 exekučního řádu, v přiměřené lhůtě určené v příkazu k úhradě nákladů exekuce soudním exekutorem, bude exekuce provedena; nebylo-li uloženo uhrazení takových nákladů exekuce nebo nákladů oprávněného, bude provedena právní mocí příkazu k úhradě nákladů exekuce. Jinak exekutor pokračuje v provádění exekuce.

§ 5

Prominutí zmeškání lhůty v insolvenčním řízení

(1) Na žádost osoby, která v době trvání mimořádných opatření při epidemii zmeškala lhůtu stanovenou k provedení úkonů v insolvenčním řízení, rozhodne insolvenční soud o prominutí zmeškání této lhůty, pokud k němu došlo v důsledku omezení plynoucích z mimořádných opatření při epidemii, která této osobě znemožňovala nebo podstatně ztěžovala úkon učinit. To neplatí, bylo-li o věci, které se zmeškaný úkon týká, již rozhodnuto, nebo jsou-

li zmeškaným úkonem odvolání či námitky, nabylo-li již rozhodnutí, proti kterému směřují, právní moci; k takové žádosti o prominutí zmeškání lhůty se nepřihlíží.

(2) Žádost o prominutí zmeškání lhůty v insolvenčním řízení je třeba podat do 7 dnů od ukončení nebo zrušení mimořádného opatření při epidemii, z něhož plynulo omezení znemožňující nebo podstatně ztěžující učinění úkonu, a je třeba s ní spojit i zmeškaný úkon. Lhůta pro podání žádosti podle věty první však neskončí dříve než 7 dnů po ukončení nebo zrušení nouzového stavu.

(3) O prominutí zmeškání lhůty rozhoduje soud, který je příslušný k projednání zmeškaného úkonu a rozhodnutí o něm, s výjimkou opravných prostředků, kde o prominutí zmeškání lhůty rozhoduje soud prvního stupně. Jde-li však o odvolání podle § 93 insolvenčního zákona, rozhoduje o prominutí zmeškání lhůty k jeho podání odvolací soud.

(4) Proti rozhodnutí insolvenčního soudu o žádosti o prominutí zmeškání lhůty není odvolání přípustné. Rozhodnutí, kterým insolvenční soud žádosti vyhověl, se doručuje pouze zveřejněním v insolvenčním rejstříku. Rozhodnutí, kterým soud žádost zamítne, se doručuje zveřejněním v insolvenčním rejstříku a zvláště pouze osobě podle odstavce 1.

§ 6

Prominutí zmeškání lhůty v řízení podle zákona o Ústavním soudu

(1) V řízení podle zákona o Ústavním soudu nelze odmítnout návrh jen proto, že byl podán po uplynutí lhůty stanovené k jeho podání uvedeným zákonem, jestliže jej navrhovatel podal opožděně v důsledku omezení plynoucích z mimořádných opatření při epidemii, která mu znemožňovala nebo podstatně ztěžovala návrh podat.

(2) Návrh je třeba podat do 15 dnů od ukončení nebo zrušení mimořádného opatření při epidemii, z něhož plynulo omezení znemožňující nebo podstatně ztěžující podání návrhu, a je třeba s ním spojit i odůvodněnou žádost o prominutí zmeškání lhůty. Lhůta podle věty první však neskončí dříve než 15 dnů po ukončení nebo zrušení nouzového stavu.

§ 7

Navrácení lhůty v trestním řízení

(1) Nejde-li o orgán činný v trestním řízení, může ten, kdo v době trvání mimořádných opatření při epidemii zmeškal lhůtu k provedení úkonu stanovenou zákony upravujícími trestní řízení nebo na jejich základě, požádat o její navrácení. Navrácení povolí orgán činný v trestním řízení, vůči kterému měl být úkon učiněn nebo který je příslušný rozhodovat o opravném prostředku, pokud byla lhůta zmeškána v důsledku omezení plynoucích z mimořádných opatření při epidemii, která znemožňovala nebo podstatně ztěžovala této osobě úkon provést. Za podmínek uvedených ve větě druhé lze navrátit i lhůtu k podání dovolání. Ustanovení § 61 trestního řádu tím není dotčeno.

(2) O navrácení lhůty je třeba požádat do tří dnů od ukončení nebo zrušení mimořádného opatření při epidemii, z něhož plynulo omezení znemožňující nebo podstatně ztěžující provedení úkonu. Lhůta pro podání žádosti podle věty první však neskončí dříve než tři dny po ukončení nebo zrušení nouzového stavu.

(3) Nebyl-li dosud úkon učiněn, je třeba jej učinit spolu s žádostí podle odstavce 1.

§ 8

Prominutí zmeškání lhůty v řízení o uspokojení majetkového nároku podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí uložených v trestním řízení

(1) Ministerstvo spravedlnosti usnesením promine lhůtu stanovenou v § 8 odst. 1 a 4 zákona č. 59/2017 Sb., o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí uložených v trestním řízení a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 178/2018 Sb., byla-li lhůta zmeškána v době trvání mimořádných opatření při epidemii v důsledku omezení z těchto opatření plynoucích, která oprávněné osobě znemožňovala nebo podstatně ztěžovala učinění podání podle § 8 odst. 1 nebo 4 zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí uložených v trestním řízení (dále jen „podání podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí“).

(2) O prominutí zmeškání lhůty je třeba požádat do 15 dnů od ukončení nebo zrušení mimořádného opatření při epidemii, z něhož plynulo omezení znemožňující nebo podstatně ztěžující učinění podání podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí. Lhůta pro podání žádosti podle věty první však neskončí dříve než 15 dnů po ukončení nebo zrušení nouzového stavu.

(3) Nebylo-li dosud podání podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí učiněno, je třeba jej učinit spolu s žádostí o prominutí zmeškání lhůty, jinak se jí Ministerstvo spravedlnosti nezabývá.

(4) Bylo-li zmeškání lhůty prominuto, právo na uspokojení majetkového nároku ze zvláštního účtu uplynutím lhůty podle § 8 odst. 1 a 4 zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí uložených v trestním řízení nezaniklo.

§ 9

Prominutí zmeškání lhůty v řízení o žádosti o peněžitou pomoc podle zákona o obětech

(1) Ministerstvo spravedlnosti usnesením promine lhůtu stanovenou v § 30 odst. 2 zákona č. 45/2013 Sb., o obětech trestných činů a o změně některých zákonů, byla-li lhůta zmeškána v době trvání mimořádných opatření při epidemii v důsledku omezení z těchto opatření plynoucích, která oběti znemožňovala nebo podstatně ztěžovala podání žádosti o peněžitou pomoc podle zákona o obětech trestných činů.

(2) O prominutí zmeškání lhůty je třeba požádat do 15 dnů od ukončení nebo zrušení mimořádného opatření při epidemii, z něhož plynulo omezení znemožňující nebo podstatně ztěžující podání žádosti o peněžitou pomoc podle zákona o obětech trestných činů. Lhůta pro podání žádosti podle věty první však neskončí dříve než 15 dnů po ukončení nebo zrušení nouzového stavu.

(3) Nebyla-li dosud žádost o peněžitou pomoc podle zákona o obětech trestných činů podána, je třeba ji podat spolu s žádostí o prominutí zmeškání lhůty, jinak se Ministerstvo spravedlnosti žádosti o prominutí zmeškání lhůty nezabývá.

(4) Bylo-li zmeškání lhůty prominuto, právo na peněžitou pomoc uplynutím lhůty podle § 30 odst. 2 zákona o obětech trestných činů nezaniklo.

§ 10

Společné ustanovení o odůvodnění rozhodnutí

Rozhodnutí, kterým bylo prominuto zmeškání lhůty nebo kterým bylo povoleno její navrácení z důvodů uvedených v § 2 až 5 a § 7 až 9, nemusí být odůvodněno.

Hlava III

Zvláštní opatření ve vztahu k insolvenčnímu právu

§ 11

Zvláštní opatření ve vztahu ke zvláštnímu způsobu doručení v insolvenčním řízení

Neurčí-li insolvenční soud nebo nestanoví-li insolvenční zákon odchylně od § 75 odst. 2 insolvenčního zákona jinak, doručuje se písemnost v insolvenčním řízení zvlášť pouze dlužníku, osobám, o jejichž podání insolvenční soud rozhoduje, a osobám, které mají v insolvenčním řízení něco vykonat; § 75 odst. 2 insolvenčního zákona se nepoužije. Věta první se použije v době ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona do uplynutí 12 měsíců od ukončení nebo zrušení mimořádného opatření při epidemii.

§ 12

Zvláštní opatření ve vztahu k povinnosti dlužníka podat insolvenční návrh

(1) Ustanovení § 98 odst. 1 věta první insolvenčního zákona se nepoužije v době ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona do uplynutí 6 měsíců od ukončení nebo zrušení mimořádného opatření při epidemii. To neplatí, pokud úpadek nastal již před přijetím mimořádného opatření při epidemii, nebo pokud úpadek nebyl převážně způsoben v důsledku okolnosti související s mimořádným opatřením při epidemii, která by dlužníku znemožňovala nebo podstatně ztěžovala plnit své peněžité závazky.

(2) Bez ohledu na dobu trvání mimořádného opatření při epidemii zanikne opatření podle odstavce 1 nejpozději 31. prosince 2020.

§ 13

Zvláštní opatření ve vztahu k insolvenčním návrhům podávaným věřiteli

(1) K insolvenčnímu návrhu, který v době ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona do 31. srpna 2020 podal věřitel, se nepřihlíží.

(2) Věřitele, který v době uvedené v odstavci 1 insolvenční návrh podal, insolvenční soud vyzoomí o tom, že se k jeho návrhu nepřihlíží usnesením, proti němuž nejsou přípustné opravné prostředky.

(3) Toto ustanovení nebrání věřiteli v tom, aby po 31. srpnu 2020 podal nový insolvenční návrh.

§ 14

Zvláštní opatření ve vztahu k plnění splátkového kalendáře

(1) V oddlužení plněním splátkového kalendáře v insolvenčním řízení, které bylo zahájeno a v němž bylo vydáno rozhodnutí o úpadku dlužníka do 31. května 2019, se v případě rozhodnutí podle § 407 odst. 3 insolvenčního zákona, bylo-li toto rozhodnutí vydáno v období ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona do uplynutí 12 měsíců od ukončení nebo zrušení mimořádného opatření při epidemii, nepoužije § 398 odst. 4 insolvenčního zákona. Dlužníkovým návrhem není insolvenční soud vázán. Rozhodnutí podle věty první se doručuje zvlášť pouze dlužníkovi a odvolání proti němu není přípustné.

(2) V oddlužení plněním splátkového kalendáře v insolvenčním řízení zahájeném do 30. června 2017 lze rozhodnutí podle § 407 odst. 3 insolvenčního zákona vydat i bez svolání schůze věřitelů a doporučení věřitelů k žádosti dlužníka o stanovení jiné výše měsíčních splátek.

(3) V insolvenčních řízeních, která byla zahájena a v nichž bylo vydáno rozhodnutí o úpadku dlužníka do 31. května 2019, insolvenční soud nezruší schválené oddlužení podle § 418 odst. 1 písm. b) insolvenčního zákona, pokud by nesplnění podstatné části splátkového kalendáře bylo převážně způsobeno v důsledku okolnosti související s mimořádným opatřením při epidemii.

§ 15

Zvláštní opatření ve vztahu k podmínkám osvobození dlužníka od placení pohledávek

(1) V oddlužení plněním splátkového kalendáře může v době ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona na návrh dlužníka insolvenční soud přiznat dlužníkovi osvobození od placení pohledávek zahrnutých do oddlužení v rozsahu, ve kterém dosud nebyly uspokojeny, i tehdy, je-li hodnota plnění, které při splnění oddlužení obdrželi nezajištění věřitelé, nižší než 30 % jejich pohledávek, nebo nižší než 50 % jejich pohledávek v případě, že soud rozhodoval podle § 398 odst. 4 nebo podle § 407 odst. 3 insolvenčního zákona, nebo nižší než hodnota plnění, na které se tito věřitelé s dlužníkem dohodli.

(2) Odstavec 1 platí za předpokladu, že dlužník prokáže, že této hodnoty plnění nebylo dosaženo v důsledku okolností, které nezavinil. Má se za to, že dlužník nezavinil okolnosti, ke kterým došlo v důsledku omezení plynoucího z mimořádného opatření při epidemii, případně jiného opatření přijatého Českou republikou v reakci na rozšíření onemocnění COVID-19 způsobeného novým koronavirem SARS CoV-2, a které znemožňovaly nebo podstatně ztěžovaly plnění povinností podle schváleného způsobu oddlužení.

(3) Ustanovení § 415 věta první a druhá insolvenčního zákona ve znění účinném do 31. května 2019 se nepoužije.

§ 16

Zvláštní opatření ve vztahu k plnění reorganizačního plánu

(1) V insolvenčním řízení, ve kterém byl ke 12. březnu 2020 pravomocně schválen reorganizační plán, který nebyl ještě zcela splněn, je dlužník oprávněn v době, po kterou trvají účinky opatření podle § 12, navrhnout insolvenčnímu soudu, aby rozhodl, že dlužník je

oprávněněn dočasně přerušit plnění reorganizačního plánu, a to nejdéle do konce doby, po kterou trvají účinky opatření podle § 12. O tomto návrhu insolvenční soud rozhodne po vyjádření insolvenčního správce a věřitelského výboru. Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

(2) Po dobu, na kterou se vztahuje rozhodnutí podle odstavce 1, nelze rozhodnout o přeměně reorganizace v konkurs podle § 363 odst. 1 písm. d) insolvenčního zákona. Dlužníkova povinnost plnit jiné závazky než závazky vyplývající ze schváleného reorganizačního plánu není rozhodnutím podle odstavce 1 dotčena.

(3) V rozhodnutí podle odstavce 1 může insolvenční soud přijmout opatření k ochraně oprávněných zájmů věřitelů, je-li to nutné.

(4) Rozhodnutí o dočasném přerušení plnění reorganizačního plánu nebo o opatření k ochraně věřitelů insolvenční soud změni nebo zruší i bez návrhu, jsou-li pro to závažné důvody.

§ 17

Zvláštní opatření ve vztahu k běhu dob rozhodných pro účely neúčinnosti právních úkonů

Doba, po kterou trvají účinky opatření podle § 12, se nezapočítává do doby, která je podle § 240 odst. 3, § 241 odst. 4 a § 242 odst. 3 insolvenčního zákona rozhodná pro to, zda dlužníkovým právním úkonům lze odporovat postupem podle § 235 a násl. insolvenčního zákona.

Hlava IV

Zvláštní opatření ve vztahu k právníckým osobám

§ 18

Práva a povinnosti podle § 19 až 22 vznikají jen v době trvání mimořádného opatření při epidemii, v jehož důsledku je znemožněno nebo podstatně znesnadněno konání zasedání orgánu právnícké osoby, nejdéle však do 31. 12. 2020, není-li dále stanoveno jinak.

§ 19

Zvláštní opatření ve vztahu k rozhodování orgánů právníckých osob

(1) Orgán právnícké osoby může rozhodovat mimo zasedání v písemné formě nebo s využitím technických prostředků i tehdy, nepřipouští-li to zakladatelské právní jednání. Další podmínky rozhodování mimo zasedání orgánu v písemné formě nebo rozhodování orgánu s využitím technických prostředků stanovené zákonem, popřípadě zakladatelským právním jednáním, nejsou dotčeny.

(2) Nestanoví-li zákon nebo zakladatelské právní jednání podmínky rozhodování podle odstavce 1, určí je v případě nejvyššího orgánu statutární orgán, v případě jiného orgánu tento orgán. Tyto podmínky musí být členům orgánu oznámeny v dostatečném předstihu před rozhodováním.

(3) Ustanovení § 652 odst. 2 zákona o obchodních korporacích se nepoužije. Na rozhodování delegátů per rollam se použijí § 652 odst. 1 a § 653 až 655 obdobně.

§ 20

Zvláštní opatření ve vztahu ke členům voleného orgánu právnických osob

(1) Pokud uplyne funkční období člena voleného orgánu právnické osoby, prodlužuje se jeho funkční období do uplynutí 3 měsíců ode dne následujícího po dni skončení mimořádného opatření při epidemii; to platí i tehdy, uplyne-li funkční období v době 1 měsíce ode dne následujícího po dni skončení mimořádného opatření při epidemii.

(2) Nesouhlasí-li člen voleného orgánu s prodloužením funkčního období podle odstavce 1, doručí nesouhlas před uplynutím funkčního období právnické osobě. V takovém případě se funkční období člena voleného orgánu neprodlužuje.

(3) Pokud neklesne počet členů voleného orgánu právnické osoby pod polovinu, může orgán jmenovat náhradní členy do příštího zasedání orgánu, který je oprávněn členy zvolit nebo jmenovat, i tehdy, nepřipouští-li to zakladatelské právní jednání. K přijetí rozhodnutí je třeba souhlasu všech stávajících členů orgánu, neurčuje-li zakladatelské právní jednání jinak.

(4) Členem voleného orgánu se pro účely tohoto zákona rozumí osoba, která je členem orgánu právnické osoby a která je do funkce volena, jmenována či jinak povolána.

§ 21

Zvláštní opatření ve vztahu k projednání řádné účetní závěrky obchodní korporace

Pokud by zákonná lhůta k projednání řádné účetní závěrky společnosti s ručením omezeným, akciové společnosti nebo družstva měla uplynout dříve než 3 měsíce po skončení mimořádného opatření při epidemii, uplyne 3 měsíce po skončení tohoto opatření, nejpozději však 31. prosince 2020; ustanovení § 181 odst. 2, § 403 odst. 1 a § 638 odst. 2 zákona o obchodních korporacích se nepoužijí.

§ 22

Přechodná ustanovení

1. Pokud uplynulo funkční období člena voleného orgánu v době mezi dnem přijetí mimořádného opatření při epidemii a dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jeho funkce se obnoví, souhlasí-li s tím a nebyl-li v době mezi dnem přijetí mimořádného opatření při epidemii a dnem nabytí účinnosti tohoto zákona za něj zvolen, jmenován nebo jinak povolán jiný člen voleného orgánu. Funkce člena voleného orgánu se obnoví dnem doručení souhlasu s obnovením funkce právnické osobě a zaniká uplynutím 3 měsíců ode dne následujícího po dni skončení mimořádného opatření.

2. Bylo-li rozhodování orgánu právnické osoby s využitím technických prostředků svoláno nebo rozhodování mimo zasedání v písemné formě zahájeno přede dnem skončení mimořádného opatření při epidemii, dokončí se za podmínek stanovených v tomto zákoně.

Hlava V

Zvláštní opatření ve vztahu k výkonu rozhodnutí a exekucím

§ 23

Výkon rozhodnutí prodejem movitých věcí

(1) Není-li dále stanoveno jinak, do 30. června 2020 soud neprovede výkon rozhodnutí prodejem movitých věcí. Soud může provést jiný soupis podle § 327a občanského soudního řádu, soupis na místě samém provede tehdy, pokud je to pro vedení řízení nezbytné. Sepsané věci soud zajistí jenom v případě zvláštního zřetele hodném.

(2) Odstavec 1 se nepoužije, pokud

- a) povinný písemně oznámí soudu, že má ve výkonu rozhodnutí prodejem movitých věcí pokračovat; ode dne, kdy mu bylo doručeno písemné oznámení povinného, soud ve výkonu rozhodnutí prodejem movitých věcí pokračuje, nebo
- b) výkonem rozhodnutí prodejem movitých věcí jsou vymáhány pohledávky výživného, pohledávky náhrady újmy způsobené poškozenému ublížením na zdraví nebo pohledávky náhrady újmy způsobené úmyslnými trestnými činy.

§ 24

Výkon rozhodnutí prodejem nemovitých věcí

(1) Do 30. června 2020 soud neprovede výkon rozhodnutí prodejem nemovité věci, ve které má povinný místo trvalého pobytu.

(2) Ustanovení § 23 odst. 2 se použije obdobně.

§ 25

(1) Není-li v této hlavě stanoveno jinak, použijí se ustanovení občanského soudního řádu na postup podle § 23 a 24 obdobně.

(2) Na exekuční řízení se použijí ustanovení § 23 až 24 a odstavec 1 obdobně.

§ 26

Přechodná ustanovení

1. Není-li dále stanoveno jinak, použije se tento zákon i pro řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona; právní účinky úkonů, které v řízení nastaly přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, zůstávají zachovány.

2. V řízeních o výkonu rozhodnutí a v exekučních řízeních zahájených přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se § 23 a 24 nepoužijí, byl-li udělen příklep přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

Hlava VI

Zvláštní opatření ve vztahu k výkonu rozhodnutí příkázáním pohledávky z účtu u peněžního ústavu

§ 27

Zvláštní opatření ve vztahu k výkonu rozhodnutí příkázáním pohledávky z účtu u peněžního ústavu

(1) V době ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona do 31. prosince 2020 se zákazy uvedené v § 304 odst. 1 a 3 občanského soudního řádu nevztahují na peněžní prostředky do výše čtyřnásobku životního minima jednotlivce podle zvláštního právního předpisu¹⁾.

(2) Výše životního minima jednotlivce se určí podle zvláštního právního předpisu účinného k okamžiku doručení usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí peněžnímu ústavu.

(3) Nestanoví-li se v odstavcích 1 a 2 jinak, § 304b občanského soudního řádu se použije obdobně.

§ 28

Přechodná ustanovení

1. Není-li dále stanoveno jinak, použije se § 27 i pro řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona; právní účinky úkonů, které v řízení nastaly přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, zůstávají zachovány.

2. Bylo-li usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí příkázáním pohledávky z účtu u peněžního ústavu doručeno peněžnímu ústavu přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, určí se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona výše životního minima jednotlivce podle zvláštního právního předpisu účinného ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona.

Hlava VII

Zvláštní opatření ve vztahu k prodlení

§ 29

Zvláštní ustanovení o prodlení

Prokáže-li dlužník, že mu omezení plynoucí z mimořádného opatření při epidemii znemožnilo nebo podstatně ztížilo včasné splnění peněžitého dluhu, lze po dlužníkovi po dobu jeho trvání požadovat sankce pro případ prodlení pouze do výše stanovené právním předpisem upravujícím úroky z prodlení. Tyto účinky pominou nejpozději 30. června 2020.

§ 30

K ujednáním odchylujícím se od § 29 se nepřihlíží.

¹⁾ Zákon č. 110/2006 Sb., o životním a existenčním minimu, ve znění pozdějších předpisů.

§ 31

Přechodné ustanovení

Ustanovení § 29 a 30 tohoto zákona se použijí na prodlení, které nastalo ode dne 12. března 2020. Nepoužijí se však na závazky ze smluv uzavřených po dni nabytí účinnosti tohoto zákona.

ČÁST DRUHÁ

ZMĚNA INSOLVENČNÍHO ZÁKONA

§ 32

Zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění zákona č. 312/2006 Sb., zákona č. 108/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 362/2007 Sb., zákona č. 301/2008 Sb., zákona č. 458/2008 Sb., zákona č. 7/2009 Sb., nálezů Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 163/2009 Sb., zákona č. 217/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 285/2009 Sb., nálezů Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 241/2010 Sb., nálezů Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 260/2010 Sb., zákona č. 409/2010 Sb., zákona č. 69/2011 Sb., zákona č. 73/2011 Sb., zákona č. 139/2011 Sb., zákona č. 188/2011 Sb., zákona č. 466/2011 Sb., zákona č. 167/2012 Sb., zákona č. 334/2012 Sb., zákona č. 396/2012 Sb., zákona č. 399/2012 Sb., zákona č. 45/2013 Sb., zákona č. 185/2013 Sb., zákona č. 294/2013 Sb., zákona č. 375/2015 Sb., zákona č. 377/2015 Sb., zákona č. 298/2016 Sb., zákona č. 64/2017 Sb., zákona č. 183/2017 Sb., zákona č. 291/2017 Sb., zákona č. 182/2018 Sb., zákona č. 307/2018 Sb., zákona č. 80/2019 Sb., zákona č. 31/2019 Sb. a zákona č. 230/2019 Sb. se mění takto:

1. Za § 127 se vkládá nový § 127a, který včetně nadpisu zní:

„§ 127a

Mimořádné moratorium

(1) V době do 31. srpna 2020 může dlužník, který je podnikatelem a který nebyl ke 12. březnu 2020 v úpadku, podat u insolvenčního soudu před zahájením insolvenčního řízení, případně po jeho zahájení k návrhu jiné osoby, návrh na mimořádné moratorium. Jde-li o návrh na mimořádné moratorium podaný po zahájení insolvenčního řízení na návrh jiné osoby, musí být podán do 15 dnů od doručení insolvenčního návrhu dlužníku insolvenčním soudem. Není-li dále stanoveno jinak, platí pro řízení o tomto návrhu a pro účinky mimořádného moratoria § 117 až § 124, § 126 odst. 1, 3 a 4 a § 127. Ustanovení § 118 odst. 1, § 119 odst. 2, § 120 odst. 2 a § 122 odst. 1 a 3 se nepoužijí.

(2) Návrh na mimořádné moratorium musí kromě obecných náležitostí podání obsahovat:

- a) okolnosti, na nichž se zakládá místní příslušnost insolvenčního soudu ve smyslu § 7b,
- b) prohlášení o tom, že dlužníkovo středisko hlavních zájmů je v České republice, případně jiné okolnosti, na nichž se zakládá mezinárodní příslušnost insolvenčního soudu,
- c) počet dlužníkových zaměstnanců v pracovním poměru k datu podání návrhu,
- d) výši dlužníkova obrátu za poslední účetní období,
- e) čestné prohlášení dlužníka, že:
 - i. mimořádné moratorium je navrhováno v důsledku mimořádných opatření při epidemii ve smyslu § 1 zákona o některých opatřeních ke zmírnění dopadů epidemie koronaviru

- SARS CoV-2 na osoby účastníci se soudního řízení, poškozené, oběti trestných činů a právnické osoby, případně dalších opatření přijatých Českou republikou v reakci na rozšíření onemocnění COVID-19 způsobeného novým koronavirem SARS CoV-2,
- ii. ke 12. březnu 2020 nebyl v úpadku, a že všechny v návrhu obsažené údaje jsou pravdivé, a
 - iii. v průběhu dvou měsíců před 12. březnem 2020 ani poté nevyplatil členům, společníkům nebo akcionářům nebo osobám jimi ovládaným nebo je ovládajícím nebo členům orgánu mimořádné podíly na zisku, ani mezi ně jinak nerozdělil vlastní zdroje a ani jim neposkytl jiné mimořádné plnění včetně předčasného splácení úvěrů či zápůjček, nebo že bylo veškeré takto poskytnuté plnění vráceno.

(3) Insolvenční soud vyhlásí mimořádné moratorium, jestliže návrh na mimořádné moratorium obsahuje předepsané náležitosti a nebylo-li dosud rozhodnuto o insolvenčním návrhu; jinak návrh na mimořádné moratorium odmítne. V rozhodnutí, kterým se mimořádné moratorium vyhlašuje, insolvenční soud vždy uvede, že se jedná o mimořádné moratorium.

(4) Se zveřejněním rozhodnutí o vyhlášení mimořádného moratoria v insolvenčním rejstříku se spojují účinky podle § 109 odst. 1 písm. b) a c), odst. 2, odst. 6 a § 111. Ustanovení § 112 a 113 se použijí obdobně. V době po podání návrhu na mimořádné moratorium je dlužník povinen vyvinout veškeré úsilí, které lze po něm spravedlivě požadovat, aby věřitelé byli uspokojeni v co nejvyšší míře, a společnému zájmu věřitelů je povinen dát přednost před zájmy vlastními i před zájmy jiných osob.

(5) Po dobu trvání mimořádného moratoria nebrání dlužníkovi ustanovení § 111 v tom, aby využil veřejné podpory poskytované podnikatelům ke zmírnění dopadů onemocnění COVID-19 způsobeného novým koronavirem SARS CoV-2.

(6) Závazky bezprostředně související se zachováním provozu podniku vzniklé po vyhlášení mimořádného moratoria je dlužník po dobu jeho trvání oprávněn hradit přednostně před dříve splatnými závazky. Osoby, které nejsou podle § 122 odst. 2 oprávněny ukončit smlouvy s dlužníkem výpovědí nebo odstoupením, nejsou po dobu trvání mimořádného moratoria oprávněny odepřít plnění nebo pokračování takových smluv ani na základě jiného důvodu, ledaže jde o odepření nového čerpání úvěru či jiného peněžního plnění v důsledku případu porušení podmínky pro jeho poskytnutí, který nastal již před vyhlášením mimořádného moratoria.

(7) Lhůty k uplatnění práv vůči dlužníku po dobu trvání mimořádného moratoria nezačínají nebo dále neběží.

(8) Insolvenční soud může na návrh dlužníka prodloužit mimořádné moratorium nejdéle o 3 měsíce, jestliže dlužník k takovému návrhu připojí seznam svých závazků, o kterém čestně prohlásí, že je k datu podání návrhu úplný a správný, a písemné prohlášení většiny jeho věřitelů, počítané podle výše jejich pohledávek, že s prodloužením mimořádného moratoria souhlasí. Není-li prohlášení věřitele doručeno insolvenčnímu soudu v elektronické podobě podepsané uznávaným elektronickým podpisem věřitele nebo odesláno z datové schránky věřitele, musí být podpis věřitele na tomto prohlášení úředně ověřen. Ustanovení § 53 se nepoužije.

(9) Před zánikem mimořádného moratoria podle § 126 odst. 4 insolvenční soud zruší mimořádné moratorium i postupem podle § 124 odst. 2 písm. b), odst. 3 a odst. 4. Ustanovení § 124 odst. 5 se nepoužije. Ustanovení § 124 odst. 2 písm. a) se použije pouze v případě, že mimořádné moratorium bylo prodlouženo podle odstavce 8.

(10) Mimořádné moratorium skončí i tím, že insolvenční soud na dlužníkův návrh rozhodne o jeho skončení nebo vyhlásí moratorium podle § 115. Skončí-li mimořádné moratorium uplynutím doby, na kterou bylo vyhlášeno nebo rozhodnutím insolvenčního soudu na dlužníkův návrh, vyškrtne insolvenční soud dlužníka neprodleně ze seznamu dlužníků a údaje o něm v insolvenčním rejstříku zneprístupní.

(11) Odpovědnost a ručení podle § 127 se vztahuje i na škodu nebo jinou újmu vzniklou nepravdivým prohlášením ohledně skutečností uvedených v odstavci 2 písm. e) a ohledně seznamu závazků předloženého podle odstavce 8.

(12) Není-li v tomto paragrafu stanoveno jinak, všude tam, kde tento zákon používá označení moratorium, rozumí se tím i mimořádné moratorium.

(13) Ministerstvo spravedlnosti uveřejní elektronický formulář návrhu na mimořádné moratorium způsobem umožňujícím dálkový přístup.“

2. V § 389 odst. 1 písm. b) se slova „ , která nemá dluhy z podnikání“ zrušují.

§ 33

Přechodné ustanovení

Zákon č. 182/2006 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se použije i pro insolvenční řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona; právní účinky úkonů, které nastaly přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, však zůstávají zachovány.

ČÁST TŘETÍ

ZMĚNA OBČANSKÉHO SOUDNÍHO ŘÁDU

§ 34

Zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění zákona č. 36/1967 Sb., zákona č. 158/1969 Sb., zákona č. 49/1973 Sb., zákona č. 20/1975 Sb., zákona č. 133/1982 Sb., zákona č. 180/1990 Sb., zákona č. 328/1991 Sb., zákona č. 519/1991 Sb., zákona č. 263/1992 Sb., zákona č. 24/1993 Sb., zákona č. 171/1993 Sb., zákona č. 117/1994 Sb., zákona č. 152/1994 Sb., zákona č. 216/1994 Sb., zákona č. 84/1995 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 160/1995 Sb., zákona č. 238/1995 Sb., zákona č. 247/1995 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 31/1996 Sb., zákona č. 142/1996 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 269/1996 Sb., zákona č. 202/1997 Sb., zákona č. 227/1997 Sb., zákona č. 15/1998 Sb., zákona č. 91/1998 Sb., zákona č. 165/1998 Sb., zákona č. 326/1999 Sb., zákona č. 360/1999 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 2/2000 Sb., zákona č. 27/2000 Sb., zákona č. 30/2000 Sb., zákona č. 46/2000 Sb., zákona č. 105/2000 Sb., zákona č. 130/2000 Sb., zákona č. 155/2000 Sb., zákona č. 204/2000 Sb., zákona č. 220/2000 Sb., zákona č. 227/2000 Sb., zákona č. 367/2000 Sb., zákona č. 370/2000 Sb., zákona č. 120/2001 Sb., zákona č. 137/2001 Sb., zákona č. 231/2001 Sb., zákona č. 271/2001 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 276/2001 Sb., zákona č. 317/2001 Sb., zákona č. 451/2001 Sb., zákona č. 491/2001 Sb., zákona č. 501/2001 Sb., zákona č. 151/2002 Sb., zákona č. 202/2002 Sb., zákona č. 226/2002 Sb., zákona č. 309/2002 Sb., zákona

č. 320/2002 Sb., nález Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 476/2002 Sb., zákona č. 88/2003 Sb., zákona č. 120/2004 Sb., nález Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 153/2004 Sb., zákona č. 237/2004 Sb., zákona č. 257/2004 Sb., zákona č. 340/2004 Sb., zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 501/2004 Sb., zákona č. 554/2004 Sb., zákona č. 555/2004 Sb., zákona č. 628/2004 Sb., zákona č. 59/2005 Sb., zákona č. 170/2005 Sb., zákona č. 205/2005 Sb., zákona č. 216/2005 Sb., zákona č. 342/2005 Sb., zákona č. 377/2005 Sb., zákona č. 383/2005 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 56/2006 Sb., zákona č. 57/2006 Sb., zákona č. 79/2006 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 113/2006 Sb., zákona č. 115/2006 Sb., zákona č. 133/2006 Sb., zákona č. 134/2006 Sb., zákona č. 135/2006 Sb., zákona č. 189/2006 Sb., zákona č. 216/2006 Sb., zákona č. 233/2006 Sb., zákona č. 264/2006 Sb., zákona č. 267/2006 Sb., zákona č. 308/2006 Sb., zákona č. 315/2006 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 104/2008 Sb., zákona č. 123/2008 Sb., zákona č. 126/2008 Sb., zákona č. 129/2008 Sb., zákona č. 259/2008 Sb., zákona č. 274/2008 Sb., zákona č. 295/2008 Sb., zákona č. 305/2008 Sb., zákona č. 384/2008 Sb., zákona č. 7/2009 Sb., zákona č. 198/2009 Sb., zákona č. 218/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 285/2009 Sb., zákona č. 286/2009 Sb., zákona č. 420/2009 Sb., nález Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 48/2010 Sb., zákona č. 347/2010 Sb., zákona č. 409/2010 Sb., zákona č. 69/2011 Sb., nález Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 80/2011 Sb., zákona č. 139/2011 Sb., zákona č. 186/2011 Sb., zákona č. 188/2011 Sb., zákona č. 218/2011 Sb., zákona č. 355/2011 Sb., zákona č. 364/2011 Sb., zákona č. 420/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 470/2011 Sb., nález Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 147/2012 Sb., zákona č. 167/2012 Sb., zákona č. 202/2012 Sb., zákona č. 334/2012 Sb., nález Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 369/2012 Sb., zákona č. 396/2012 Sb., zákona č. 399/2012 Sb., zákona č. 401/2012 Sb., zákona č. 404/2012 Sb., zákona č. 45/2013 Sb., zákona č. 241/2013 Sb., zákona č. 293/2013 Sb., zákona č. 252/2014 Sb., zákona č. 87/2015 Sb., zákona č. 139/2015 Sb., zákona č. 164/2015 Sb., zákona č. 205/2015 Sb., zákona č. 375/2015 Sb., zákona č. 377/2015 Sb., zákona č. 298/2016 Sb., zákona č. 222/2017 Sb., zákona č. 258/2017 Sb., zákona č. 291/2017 Sb., zákona č. 296/2017 Sb., zákona č. 365/2017 Sb., zákona č. 287/2018 Sb., zákona č. 307/2018 Sb., zákona č. 111/2019 Sb. a zákona č. 227/2019 Sb., se mění takto:

1. V § 299 odst. 1 se na konci textu písmene g) doplňují slova „ , služebního poměru nebo výkonu veřejné funkce (dále jen „odstupné“)¹⁰⁶⁾“.

Poznámka pod čarou č. 106 zní:

„¹⁰⁶⁾ Například § 67 zákoníku práce, ve znění pozdějších předpisů, § 72 nebo 115 zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění zákona č. 144/2017 Sb., § 7 zákona č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů, § 138 a násl. zákona č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů, § 155 a násl. zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů, § 77 a násl. zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, § 52 a násl. zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, § 58 a násl. zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů.“.

2. V § 299 se doplňuje odstavec 4, který zní:

„(4) Z odstupného se srážky vypočítávají zvlášť z každého násobku průměrného výdělku, měsíčního platu, služebního příjmu, služebního platu nebo odměny, ze kterých byla odvozena výše nebo minimální výše odstupného stanovená jinými právními předpisy¹⁰⁶⁾. Nastoupí-li povinný do práce nebo vznikne-li povinnému právo na některý z příjmů uvedených v odstavcích 1 až 3 v době, která se určí podle počtu násobků průměrného výdělku, měsíčního platu, služebního příjmu, služebního platu nebo odměny, ze kterých byla odvozena výše nebo minimální výše odstupného stanovená jinými právními předpisy (dále jen „doba poskytování odstupného“), považují se jednotlivé násobky průměrného výdělku, měsíčního platu, služebního příjmu, služebního platu nebo odměny po dobu poskytování odstupného za měsíční příjem, na který se vztahují ustanovení o výkonu rozhodnutí srážkami ze mzdy.“.

3. V § 317 odst. 2 se za slovo „nouzi,“ vkládají slova „daňový bonus,“.

4. V § 336i odst. 2 se částka „30 000 Kč“ nahrazuje částkou „100 000 Kč“.

§ 35

Přechodná ustanovení

1. Není-li dále stanoveno jinak, použije se zákon č. 99/1963 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, i pro řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona; právní účinky úkonů, které v řízení nastaly přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, zůstávají zachovány.

2. Návrh na nařízení výkonu rozhodnutí příkazáním pohledávky z daňového bonusu podaný přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona soud zamítne. Výkon rozhodnutí příkazáním pohledávky z daňového bonusu se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona neprovádí. Soud výkon rozhodnutí příkazáním pohledávky z daňového bonusu i bez návrhu zastaví.

ČÁST ČTVRTÁ

ÚČINNOST

§ 36

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem jeho vyhlášení.